

A szalag jelzi...

A szalag jelzi, hogy valaminek vége...és azt is, hogy valami közeledik. Vége a boldog gimnazista éveknak, közeledik az érettségi, a továbbtanulás, a nagybetűs élet.

Ezek a gondolatok voltak bennem, mikor 2017. december 2-án a színpadon álltam osztálytársaimmal és osztályfőnökünkkel a szalagavató műsor közben... Végzősként mindenki azt hiszi, hogy mekkora „buli” lesz az egész év, mennyi móka, hisz ez már a vége. Így gondoltuk ezt mi is, egy darabig. Mondjuk úgy, az első 1-2 hétben. Aztán jöttek a tételek, a dolgozatok és belefeledkeztünk, hogy most boldogok is lehetnénk. Leginkább azért, mert most még nincs gondunk, van egy iskola, egy osztály, ami biztos pont az életünkben, és nincs, ami megrémíthetne.

A szalagavató műsorunk nagyon sok készülődéssel járt. Nyugodt szívvel mondhatjuk ki, beérett a 4 év gyümölcse. A sok veszekedés osztályfőnökkel, szaktanárainkkal, a sok balhé. Az osztályt is összerázták a próbák, a határidők és minden velejáró.

Aznap délután magam mellett 30 boldog arcot láttam, akik szívesen és örömmel álltak most ennek a fontos fordulópontnak küszöbén, és miután megkaptuk a szalagot, amiért őszintén mondhatom, megdolgoztunk, mindenki arcán önfeledt mosoly terült el.

Ez az, amiért érdemes minden nap dolgoznunk, együtt, mint egy osztály.

Már csak pár hónapunk van arra, hogy bizonyítsunk így együtt, és fogunk is. A műsor mindenkiből kihozta a maximumot és remélem, hogy minden szalagavatott osztálynak ilyen felemelő élmény lesz majd ez a pillanat, mint nekünk.

Évfolyamtársaimmal együtt köszönjük osztályfőnökeinknek: Malinkóné Molnár Ágnes és Péter Judit tanárnőknek, valamint Kléri Bertalan tanár úrnak, hogy sosem engedték el a kezünket!

Minden végzősnek eredményes évet és érettségit kívánok!

Kardos Alexandra 12.B